

Staats- und
Universitätsbibliothek
Bremen

Gefördert durch

DFG Deutsche
Forschungsgemeinschaft

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

**'DFG-Projekt "Personales Gelegenheitsschrifttum in der SuUB
Bremen (16. bis 19. Jhd.). Digitalisierung und Erschließung."**

**Rector & Professores P. Illustris Scholæ Bremensis
Lectori S.**

Melm, Henrietta

[Bremen], 1749-08-19

VD18 91018668

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Signatur: brem.a.0619-89

[urn:nbn:de:gbv:46:1-181447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:46:1-181447)

RECTOR & PROFESSORES P. ILLUSTRIS SCHOLÆ BREMENSIS LECTORI S.

licet vitæ summa brevis spem nos vetet inchoare longam, præ aliis tamen videntur sibi diuturnius ævum promittere posse, quibus in ipso adhuc ætatis vigore constitutis, cum compositâ, impetuosiorumque animi perturbationum, insensibiliumque illorum valetudinis nostræ hostium, experte mente, vegetiores corporis vires obrigerunt: imprimis si nec occasio desit, artis iarrices consilii atque adjuvæ operâ, his, quæ fortè accidunt, incommodis, maturè obviam eundè, feliciterque detectis malis, antequam ingravescant, idonea remedia querendi. At frustra essent, quotquot his prerogativis fidem, in diem secure viverent. Quanta quantæ enim illæ videantur, ab inenarrabili tamen facti lege liberare, aut consensum occulto Dei consilio norminum diuoverè minime valent. Nullos sanè annos à mortalitatis sorte immunes præstare, quotidiana experientia testatur. *Alter, ait L. A. SENECA, Epist. LXVI. ad Lucium Læciliu, alter senex, alique præter hos infans, cui nihil amplius contigit, quam præcipituri inculcant, rationibusque adstruunt, quam ipse rerum eventus comprobatur, prosperamque lege valetudinem gravissimis periculis esse expostam, corpisque maxime solidum & succis plenum facillimè cachexia corripit, hecicisque febribus emaciarum, sibi nec ipsi non solum tan distans reddi, ut non amplius idem videatur, sed & exhausto penitus pristino vigore, lentè quidem, at certè tandem tibi confici. Eri autem animus à vehementioribus commotionibus, latus maxime noxiis, immunis, multis incommodis, quæ aliis suo sibi iuvenio attrahunt, obicem ponit, quin & in gravioribus morbis non exiguum levamen adfert, hisque ritè uti docet, nihilominus tamen, & placidissimas mentes, illorum impetui succumbentes, haud rarè maturè satis ex hac vitâ abripi cernimus. Pollicetur quidem adversus hæc incommoda propitius experti medici consuetudo laudè leve auxilium, qui ad ipsa morborum primordia atque causas sedulo attendens, quamdiu fatalis terminus nondum advenit, haud difficulter illos, antequam vires acquirant, sufflaminare, aut, si vel maxime invaluerint, opportunis remediis debellare valet, ut adeò non immeritò QUINTILIANUS Declamans. CCLXVIII exclamet: *Quid hominum genus est, qui senex, quæ ætas, quæ non utilitatem ex hac (medicina) petat? At, uti eidem tamen fara vinci minime possunt, ita summa etiam artis huic perita quandoque cultores succubunt, sed & qui aliis sepe salutem opem tulerunt, ipsi proximos suos, acerbo sibi fato creptos, lugere, tristè officium his, quibus peritâ suâ maxime proficere cuperent, præbere coguntur. Eri monumentis sepulchralibus, à Clar. GRUTERO, cum aliis antiquis Inscriptionibus, servatis, Tom. I. p. 63. unum, hæc apprimè faciens, quod C. CÆLIUS DIETUS Medicus Ficus et Coniugis suæ se possidisse profuerit. Sed quid actinet ad alia exempla provocare, cum non solum hujus rei, sed & omnium, quæ hæcenus monuimus, evidentissimum sit, quod nobis hæc præbet Nobilissima celebratissimæque Matrona HENRIETTA ZEPPERA, Viri Nobilissimi, Experientissimi atque Clarissimi, GODOFREDI MELM, Medicinae Doctoris & Professoris, ut non Reip. hujus Plebsi Celeb. Collegii nostri honoratissimi, desideratissima Coniugis, cui funebra hæc iusta perfolvimus. Intromissa ea est in hoc mundi theatrum A. 1700. GYLLA d. XVI. Sepcembr. Patre, Viri Nobilissimi, Amplissimi atque Consulentissimi JOH. GEORGIO KLUGKISTIA, Paternus Avus illi obicit. Vir Nobilissimus atque Integerrimus BERNHARDUS ZEPPERUS Reip. à Secretariis Avie, T. T. HELENA BUCKIA, Viri Spectabilissimi GERHARDI BUCKII, à collegio Seniorum & ad Div. Virg. Scholæ, nec non HELIÆ MEIERÆ filia. Præter, Vir adm. Venerandus, Nobiliss. Ampliss. atque Consulentiss. JOH. GEORG. ZEPPERUS, JCTus egregius, Cancellarius Ecclesie Cathedralis Lubecensis, tum verò Præfatus Otterbergensis & Archiepiscopi Bremensis Ducique Holstie à consiliis: cui Puer erat S. Venerand. Celeb. atque Eruditiss. WILHELMUS ZEPPERUS, Comes Nassaviæ Johannis Senioris primùm Pallor alius, dein Herbæ SS. Theol. Professor & Post. Primarius, doctissimè scriptis clarus. Præter, T. T. GESA SPECKHANIA, Spectabilissimo integerrimoque Viro BERNHARDO SPECKHANO, Patricio & Armamentarii Præfecto, nepote EBERHARDI, cui imprimis post Debra sent. Avia, Vir Nobilissimus, Amplissimus atque Prudentissimus, HENRICUS KLUGKISTUS, Magnarius urbis hujus ex præcipuis, & primam collegio Seniorum, mox Reip. Præfatus summo suo merito adscriptus. Avia, Nobilissima laudatissimæque exempli Matrona, ANNA DUNZENIA. Præter, eiusdem cum Avio nominis atque dignitatis, Nobiliss. atque Ampliss. nominis, & T. T. ANNÆ KESLERÆ filia. Ut cari Parentes sollicitam educationi eius curam impendebant, ita hæc minime frustra erat, dum in omne foemineæ laudis decus feliciter succrescebat. Advenit id mox animum supra laudat Nobilissimi Experientissimi atque Celebratissimi Viri GODOFREDI MELM, ut eam sibi toti expereret sociam, cujus quoque voti compos redditus est, consummatis a. d. XXX. Decembris, eisdem anni 1700. CCXXXII. quo defuncta & optimo Parentem, & unicum fratrem, Celeb. Juris Professorem, amiserat, nuptiis. Improle quidem, sed concors felixque hoc conjugium fuit. Nec mirum; imo enim, quo potius, ingenium, blandissimæque mores, castissimum Coniugem illi semper artius devinciebant, negotia ipsam avocarent, ferè ab illis latere discerent. Singulari non minus honestatè, integritatè minime fucata, atque equitatè in omni vitâ dictis ac factis testabatur aliena atque egenos, se christiane charitatis tenerrimæque adfectus plenissimam præbebat. Tum vero omnia ejus verba profundam semper in Deum & res divinas reverentiam spirabant. Tot docibus instructo Spiritu satis firmum vegetumque corporis domicilium divina benignitas ostendit, unde ab ipsa nativitate usque ad initium anni superioris 1700. CCXLVIII. ferè perpetuè constantique incolunitate gavisâ est. Quod, cum mens nullis adfectionum perturbationibus magnopere dedita, placidè regeret, qui non magnâ probabilitatis specie præsumisset, & domi simul in carissimo Coniuge haberet, qui, pro insigni medicæ artis peritiâ, minimos casus valetudini insidias struentes, feliciter detegens, promississimam medelam adferre valeret. Vepederentis immotus, floridusque status sensim flaccescere coepit. Mensis Majori interitum præcussam clarius pandebat, cum per vices, vix sedando vomitu, pus unâ cum cruore, licet ita tamen, ut sæpius recrudesceret, violentèque redirent. Hæc omnia non obscura interitum vomitarum indicia prodiebant. Durabat convulsus ventriculi status per aliquot menses, ciborum assumptorum paucitas, defectus, perpetuèque recurrentes vomitus, vires ita abscissæ, ut vividissimum ante succique plenissimum corpus, aridum mox junctumque redderetur. Admonebant hæc acceleratè passibus appropinquantis mortis, indiesque adeò excitabantur, ut ad illam sollicitè prepararet. Tandem a. d. XIX. Iulii mensis Augusti, circa horam VII. matutinam ipsa insensibilis, cum inter suspiria adstantium placidè obdormiens, animam fidelissimo Creatore tradidit, annos nata XL. cum XI. mensibus & III. diebus. Ducetur hodie Vidua muneri, & in Mulas nostras meritis, debetur, honore, sint corroboratum, ut nulli ambigatur, ea eidem simul omnibusque hæc fortè legitibus commendamus, ut nullis annis, nulli vigori, aliave externis fidem prerogativis, mortis perpetuè memores vivant. V. P. P. Bremae a. d. XXII. August. A. 1700. CCXLIX.**

PROFESSORES P. SCHULÆ BREMIENSIS LATORI S.

inchoare longam, præ aliis tamen videntur sibi diuturnius
vigore constitutis, cum composita, impetuosiorumque animi perturbatio-
parte mente, vegetiores corporis vires obtigerunt: inprimis si nec occasio desit, artis iatrices
odis, maturè obviam eundi, feliciterque detectis malis, antequam ingravescant, idonea reme-
ntes, in diem securè viverent. Quantæ quantæ enim illæ videantur, ab immutabili tamen fati
overe minimè valent. Nullos sanè annos à mortalitatis sorte immunes præstare, quotidiana
lescens decessit, alter senex, aliquis præter hos infans, cui nihil amplius contigit, quam prospici-
aliorum in medio flore præcidit, aliorum interrupit principia. Nec minus Machaoniâ arte
sæpe valetudinem gravissimis periculis esse expositam, corpusque maximè solidum & succi
dissimile reddi, ut non ampliùs idem videatur, sed & exhausto penitus pristino vigore, lentâ
s, sanitati maximè noxiis, immunis, multis incommodis, quæ alii suo sibi jumento attrahunt,
cet, nihilominus tamen, & placidissimas mentes, illorum impetui succumbentes, haud rarò
expertum medici consuetudo haud leve auxilium, qui ad ipsa morborum primordia atque causâ
am vires acquirant, sufflaminare, aut, si vel maximè invaluerint, opportunis remediis debellare
inum genus est, qui *sexus, quæ etas, quæ non utilitatem ex hac (medicinâ) petat?* Ast, uti eâdem
destituit, ut & omni adhibitâ curâ omnique studio nihil proficiant. Hinc CICERONE ad
sed & qui aliis sæpe felicem opem tulerunt, ipsi proximos suos, acerbo sibi fato ereptos, lugere,
tat in monumentis sepulchralibus, à *Clar. GRÜTERO*, cum aliis antiquis Inscriptionibus, servatis,
ET CONJUGI SUE se posuisse profiteretur. Sed quid attinet ad alia exempla provocare, cum non
diè præbet Nobilissima celebratissimâque Matrona HENRIETTA ZEPPERA, Viri Nobilissi-
s, nec non Reip. hujus Physici Celeb. Collegæ nostri honoratissimi, desideratissima Conjux, cui
d. XVI. Septembr. Patre, Viro Nobilissimo, Amplissimo atque Consultissimo JOH. GEORGIO
laude etiam post fata incluto; Matre, Nobilissimâ rarissimisque dotibus præditâ Matronâ, GESA-
PPERUS Reip. à Secretis; Avia, T. T. HELENA BUCKIA, Viri Spectatissimi GERHAR-
Proavus, Vir adm. Venerandus, Nobiliss. Ampliss. atque Consultiss. JOH. GEORG. ZEPPERUS,
& Archiepiscopo Bremensi Ducique Holsatiæ à consiliis: cui Pater erat S. Venerand. Celeb. atque
licus, dein Herbornæ SS. Theol. Professor & Past. Primarius, doctissimis scriptis clarus. Proa-
CKHANIO, Patricio & Armamentarii Præfecto, nepote EBERHARDI, cui inprimis post De-
la est, & WOLBRECHTA DURINGIA, prognata. Materni stemmatis non minora deco-
IUS, Magnarius urbis hujus ex præcipuis, & primùm collegio Seniorum, mox Reip. Proceri-
A DUNZENIA. Proavus, ejusdem cum Avo nominis atque dignitatis, Nobiliss. atque Ampliss.
T. T. MARGARETA CAMERARIA, T. T. MARTINI CAMERARII Mercatoris, optimi
impendebant, ita hæc minimè frustra erat, dum in omne foemineæ laudis decus feliciter suc-
ti Viri GODOFREDI MELM, ut eam sibi tori expeteret sociam, cujus quoque voti compos-
ta & optimum Parentem, & unicum fratrem, Celeb. Juris Professorem, amiserat, nuptiis. Im-
bat, ingenium, blandissimique mores, carissimum Conjugem illi semper arctius devinciebant,
mesticas sedulo curans, ipsi placeret, cetera se plerumque domi continens, nec nisi cum ejus
integritatem minimè fucaram, atque æquitatem in omni vitâ dictis ac factis testabatur; aliena
stringere, ipsa potiùs omnia in meliorem partem interpretabatur. In alios, inprimis miseros
rò omnia ejus verba profundam semper in Deum & res divinas reverentiam spirabant. Tot
cesserat, unde ab ipsa nativitate usque ad initium anni superioris 1695CCXLVIII. ferè per-
ionibus magnopere dedita, placidè regeret, quis non magnâ probabilitatis specie præsumsisset,
tum temporis quadraginta annos nata, ipso adhuc mediæ ætatis robore atque vigore polleret,
us valetudini infidias struentes, feliciter detegens, promptissimam medelam adferre valeret. Vê-
que vana foret, quæ in his reponeretur fiducia! Ipso illo elapsi anni exordio, corporis ejus vigor
ali causam clariùs pandebat, cum per vices, vix sedando vomitu, pus unâ cum cruore, licet
dinatis motibus maturè exquisitissimis remediis, quibus ii non parum quoque leniebantur, sed
arum vomicarum indicia prodebant. Durabat convulsivus ventriculi status per aliquot menses,
inc quotidianarum febrium imperus, hinc nauseabundus stomachus, & necessarij nutrimenti, ex-
bant, ut vividissimum ante succique plenissimum corpus, aridum mox junceumque redderetur.
ut se ad illam sollicitè præpararet. Tandem a. d. XIX. labentis adhuc mensis Augusti, circa ho-
am fidissimo Creatori tradidit, annos nata XL. cum XI. mensibus & III. diebus. Ducetur hodiè
& NOBILISSIMI ILLUSTRIS LYCEI CIVES frequenti comitatu, pro eo, qui Clarissimi
is, ita iisdem simul omnibusque hæc fortè legentibus commendamus, ut nullis annis, nulli vi-
a, d. XXII. August. A. 1695CCXLIX.

